El Forat de Bóixols

(Pallars Jussà)

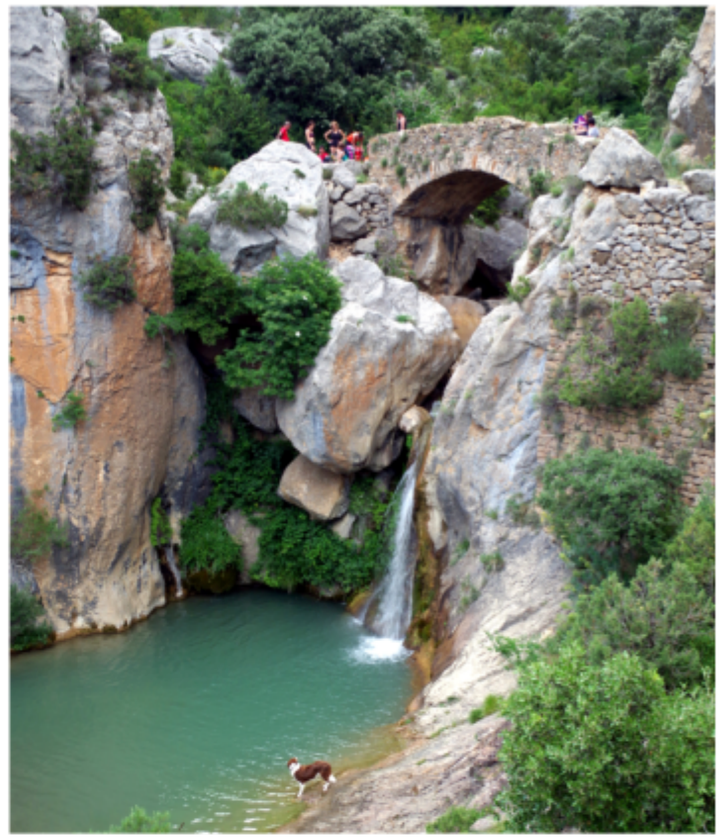

Horari: 45 minuts per la baixada. 1 h 30 min per anar i tornar
Desnivell: +/-180 m
Dificultat: camí estret, a trams descompost i amb una mica de bardissa. No té pèrdua
Època: tot l'any, de juny a octubre ve de gust un bany al gorg
Cartografia: Serra de Boumort, conjunt de 2 mapes a Esc. 1:20.000. Editorial Piolet
Accés: sortim del poble de Bóixols. Hi podem accedir des de l'Alt Urgell on seguint la C-14 trobem Coll de Nargó. Allí prenem la L-511, són 24 Km de carretera de muntanya i haurem de superar el coll de Bóixols. També hi podem accedir des del Pallars Jussà seguint la mateixa L-511 des d'Isona, són 16, 7 Km

Descripció: El Forat de Bóixols és un racó espectacular, recòndit i ple d'encís. Un conjunt fotogènic format per un salt d'aigua, un gorg i just a sobre un pont bastit fa mil anys. Bóixols és un poble lluny de tot, que pertany al municipi d'Abella de la Conca. Està al Prepirineu sota la serra del Carreu, penjat a 1.160 m, en una mena de coll entre els rius Pujals i Collell. Aquests dos rius s'uneixen sota el poble i formen el riu Rialb que ràpidament canvia de comarca i en unir-se al Segre dóna lloc a l'embassament de Rialb el segon més gran de Catalunya. La majoria de gent hi va per fer l'espectacular descens del barranc de Bóixols. La meitat del descens és al riu Pujalt i l'altre al Rialb fins trobar la sortida al pont romànic i el salt d'aigua. L'església de Sant Vicenç és d'origen romànic però ha patit moltes restauracions. A la carretera mateix trobem el primer pal indicador "Pont medieval de Bóixols". Baixem per l'únic carrer del poble fins que al punt més baix ens devíem a la dreta. Anem trobant pals indicadors com el primer. El senderó ens treu de poble i baixa decidit fins el riu de Collell que travessem d'una gambada a 1.105 m. A continuació toca guanyar altura cap a la carrereta L-511 ja que el riu s'endinsa a un primer estretament entre parets calcàries que deixarem a la nostra esquerra. Arribem a un coll a 1.144 m on hi ha un nou indicador. Encarem, ara sí, la baixada definitiva. Al davant tenim l'esperó calcari que travessa el riu. El senderó és evident però la vegetació sembla voler-lo esborrar. Després d'un tram de suau descens el pendent s'accentua. Veiem l'altre costat de l'esperó on s'alça una gran torre de roca i endevinem la profunda entalla per on s'obre pas el riu Rialb. El camí va fent ziga-zagues i aviat divisem el pont de pedra que uneix els dos vessants des del segle XI. Quan hi arribem admirem el salt d'aigua i el profund gorg que aquest forma. Alguns dels qui han baixat el barranc s'atreveixen a fer un salt d'uns 7 metres. Hem de baixar al gorg per tenir la millor panoràmica del conjunt. Per això seguim el camí i cent metres més enllà del pont baixem a la dreta per una curta canal descomposta (atenció!) fins al gorg. L'aigua baixa freda tot l'any però val la pena banyars'hi. Tornem desfent el camí.

FITXA PUBLICADA EN EL NÚMERO 424 (Setembre - Octubre 2021)

Pasqual Garriga i Martí